

ANY III - NÚM. 96
24 DE SETEMBRE, 1925
PREU & SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

EL BORINOT

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP.^a A
L'ADMINISTRACIÓ:
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

RENYINES CONJUGALS

—Tota la vida me'n penediré d'haver-me casat amb una analfabeta!

—Tu, ets el favet, tu!...

Notes per a una Guia sentimental de Barcelona

per MARC

FULLA II

5.—*La Virreina en parracs*.—No és per nosaltres fer cap mena de mancaament a la subtilsata que hom deu servir tothora vers la cara meitat femenina, per coronada o quasi-coronada que sigui, i per republicans que ens sentim. Per això quan parlem de "la Virreina en parracs" ho fem precisament en sentit de blasme per als qui haurien de tractar aquesta augusta, solemnia i superba persona amb un respecte i una sollicitud primmirada, i que permeten que es vegi escarnida i maltractada com una qualsevol.

Una vegada assistirem a la següent escena.

Anàvem uns amics d'ací, amb uns quants amics de fora, per a mostrar-los la bellesa natural d'aquell edifici conegut amb el nom de "la Virreina". Un de nosaltres va dir als forasters: —Per veure bé això, tapin-se els ulls.

—¿...!!
Realment la indicació era per deixar astorat. I si no que ens sabien cavallers, s'haurien indignat i tot d'aquesta broma de mal gust i d'excessiva confiança.

No és broma, senyors, continuà aquell mateix... Vull dir que cal tapar-se els ulls d'una certa manera per tal de no veure aquest munt d'andròmines i nyigui-nyoguis que omplen la placeta, els costats, el davant, l'entrada, etc.

Ens sobren tant els monuments, les cases boniques a Barcelona, que una d'elles, com és "la Virreina" hagi d'ésser enlletgida tal com ho és avui?

Sembla que no costaria gaire de deixar la seva vista ben lliure de tot de coses que no tenen res de deshonorable, però, que ras i curt, fan nosa, posades allí.

En altres èpoques, en què els nostres ajuntaments republicanejaven, o eren un xic tocats de l'ala (ja ens entenem), potser no hauríem gosat a reclamar la seva atenció; però al d'ara, tan sòlidament i gloriosament afectat per a la monarquia, si, que no ens podem estar de dir-li que haurien de passar una mica d'ansia: pensin que es tracta de la Virreina!

6.—*A la Plaça de Palau, "parterres"*.—De "parterres", abans, a la plaça de Palau, ja n'hi havia. L'Ajuntament els va fer treure perquè feien angúnia de veure, com gairebé tots els "parterres" escampats escadussejaven per la nostra ciutat seca i orfena de belles taques de vegetació gracioses.

Ara l'ilegitim que l'Ajuntament ha

acordat tornar a posar "parterres" a l'esmentada Plaça.

No val això: sembla el joc d'estirar-i-arrossa, o per dir-ho més sàviament —com faria el senyor Ponsà— sembla la feina de Sisif o de Penèlope. El que fa l'un, l'altre ho desfà. Que és que potser tenen filiació política els "parterres"?

La Plaça de Palau podria ésser, amb poc treball, una magnífica plaça, amb aquell edifici de Llotja que la dona ja quasi feta.

Ara amb "parterres" pot passar allò que ja hi passava abans: que servien de jaç. Descarregadors i carreters dels molls, que han de matinejar, i que sempre tenen un budell de son per omplir, aprofitaven aquella mica de baixa pendent que ofereix tot "parterre", per acomodar-s'hi i fer-hi mantes bacaines.

Això pot constituir un espectacle pintoresc; però d'estètic no té res; i de més a més, si es tracta de proveir, amb esperit sentimental i filantròpic, al benestar d'aquells braus treballadors, tampoc no està bé que hom els faciliti llits de terra, que després de tot sempre són durs: si de cas, que els posin matalassos o, si més no, malfegues.

Fer les coses a mitges no està bé a la gent tota d'una peça que ara, gràcies al Directori, la ciutat té el gust de tenir per administradors.

7.—*La Rambla "Via Sacra"*.—Els entusiastes barcelonins, sobre tot els entusiastes de la Rambla, que són molts, volien considerar-la com una mena de *Via Sacra* dels catalans. La Rambla era el lli natural per als corrents de les grans manifestacions, la Rambla era el lloc símbol.

Però, no, senyors: per ara no cal pensar a tenir la Rambla per *Via Sacra*.

En primer lloc, perquè hi ha massa llores.

I també—oh, vergonya!—no us heu adonat que la Rambla sembla una escupidera?

A certes hores no és tan vist, perquè la gent hi és molta. Però quan la concurrència minva, i es veuen trossos nets de gent, són nets només d'això, de gent, però horriblement bruts d'escupinades!

Es possible que hi hagi tanta de persona bruta?

Mentrestant, no, amics: una cosa així no està en condicions d'ésser via sagrada.

Cal fer molta neteja, molta.

Ciutat, 20 de setembre, 1925.

bandes de l'exèrcit francès executava algunes de les composicions més conegudes del genial artista.

Es conta de les recents maniobres militars italianes, que dos soldats, aborrits de gastar pólvora en salves i de fer corredisses i evolucions en persecució d'enemics de per riure, determinaren—amb molt bon encert—que el millor que podien fer era buscar un arbre ben frondós i fer una bacina.

Portat a la pràctica el seu projecte, i quan els dos guerrers havien arrencat una soneta que feia enveja, compareixia un oficial, qui trobant-los en aquella actitud tan poc militar, els despertà de mala manera.

—Nois, això no fa "guerrer"—va dir-los—. No veieu que estem lliurant una "batalla"?

Va contestar un amb molta flemma:

—Sí; per això nosaltres fèiem de morts.

Això és un conte, és un fet autèntic? Veus aquí un cas de debò que va passar durant la batalla de Colenso, de sagnant memòria.

Des del trenc d'alba, els boers i els anglesos es batien desesperadament sota un sol abrasador, i en un terreny rocallós i accidentat, que feia molt dificultoses les maniobres dels dos exèrcits i més perillosa la lluita.

Després del migdia, el general Botha va revisar les seves forces, i va trobar còmodament assegut darrera d'un "klip", pa de roca, a recer de les arduïes del sol i dels trets de la fuselleria enemiga, un vell burgher que fumava tranquil·lament la seva pipa, el qual, així que va veure el general, va posarse dret presentant-li l'arma.

—Com s'entén!—va exclamar en Botha.—Tu aquí, fumant la pipa, mentre els teus companys es baten des de punta de dia? Que no tens vergonya?

—General—va respondre el burgher:—Jo no tinc necessitat de batre'm... Jo faig de reforç.

Com que la Xina és a l'orde del dia...

Si és veritat que els proverbis reflexen l'esperit d'una raça, serà fàcil de formar-nos concepte de la mena d'ésser del poble xinès amb la lectura dels següents proverbis d'aquell país, que publica el "North-China Herald":

"Les presons tancades dia i nit, sempre són plenes. Els temples, oberts de bat a bat d'un cap de l'any a l'altre, sempre són buits".

"Amb els lletrats parli de llibres, amb els carnicers parli de porcs".

"Si un mandarí t'enganya, estafa'l si pots, però no l'insultis mai".

"Guarda en reserva les paraules gruixudes, fins que hagis exhaurit els recursos del llenguatge convenient".

"Si vols ésser sempre amic dels teus amics, deixa'ls diners, però no els els reclamis mai".

"Bon punt un home fa fortuna, el primer que pensa és pledejar o fer-se una casa".

"Les més grans alegries costen les penes més grans".

Sobre l'amor i la dona no estan tampoc els xinesos mancats de refranys substancials.

Heus en aquí alguns:

"Pega a la dona quan deguis, no quan puguis".

"Més aviat privaràs que caigui la pluja, que no la teva mare de tornar-se a casar".

"Es preferible heure-se-les amb mil dimonis, que no amb una sola mala muller".

ÇO QUE PASSA PEL MÓN (setembre de 1925)

Dia 15.—L'Ajuntament de Barcelona pren l'acord de dissoldre la Fira de Mostres.

—Mor a Viena el celebrat compositor d'opèretes Leo Fall.

—El ministre d'Afers estrangers belga, senyor Vandervelde, organitza una excursió pels Pirineus.

Dia 16.—Arriben a Calcuta els reis dels belgues.

—El Govern francès prohibeix a En Miguel d'Unamuno, expatriat d'Espanya, que participi en manifestacions de caràcter polític.

Dia 17.—Segueix igual la qüestió de Mossul. Hom diu que Turquia està disposada a apoderar-se'n sinó de grat per força.

—Es atemptat el president Calles, de Mèxic. Surt illès.

—Esclata revolució a Bolívia.

Dia 18.—Consell de guerra a Barcelona contra Mossèn Antoni Bach Puig, processat per suposat delictes de conspiració per a la rebel·lió militar.

—A Moscou anuncien l'acabament de la dictadura que governa Rússia.

—A París el jutge decreta el processament del diputat Marty, acusat de fomentar la rebel·lió en l'exèrcit i aconsellar als soldats del Marroc que fraternitzin amb els rifenyis.

VOLVES

L'Ajuntament ha acordat la dissolució de la Fira de Mostres.

Per ara les funcions dissolvents continuen, doncs.

Nosaltres ja en som partidaris, de les dissolucions.

I si un dia ens proposaven la de l'Ajuntament, més que millor.

El cèlebre i sorollós afer del concurs de metges de l'Ajuntament fa uns dies que no fa soroll.

Es que s'ha arreglat? No ho creiem.

Ens decanem a creure que és que la processó va per dintre.

El senyor Piqui-i-Pon (l'ex-alcalde accidental lerrouxista de Barcelona, home nou), és nomenat—junt amb "La Noche" i "El Dia Gráfico"—corresponsal de "La Nación", de Madrid, l'òrgan del P. U. P. que està si surt no surt.

Era de preveure que el senyor Piqui-i-Pon "arribaria".

Segui com sigui, poden felicitar-se els de "La Nación", perquè el senyor Piqui-i-Pon en qüestió d'escriure, i sobretot en castellà, és un "trunfo".

Tant de lluny de Nadal com som, i ja es veu algun torronaire.

En canvi, no es veu cap parada de castanyes.

Un d'aquests dies passats fou observada per certs reconcs del port de Barcelona, una gran multitud de rates panxa-per-amunt, mortes ofegades, per efecte, suposa hom, dels aiguats que se les endugueren de les clavegueres.

Es veu, doncs, que a Barcelona hi ha molta rata: No sabem.

El governador civil de Madrid deia als periodistes que, celebrada una conferència amb l'inspector general de Sanitat, podia assegurar que a Madrid no hi ha cap cas de malaltia de la son, o encefalitis letàrgica.

Nosaltres—amb tot el respecte sigui dit per a les altes autoritats mèdiques i d'altra mena—creiem que d'encefalitis letàrgica n'és ple.

Del balconet estant

No és gaire conegut el següent fet succeït durant el primer imperi francès.

En 1805 quan Viena va retre's a les tropes franceses, Haydn, l'eminent compositor, trobà una companyia de soldats que anava cap al seu domicili.

Allò era mala senyal, perquè les tals visites sovintejaven molt a la ciutat d'ençà que aquesta s'havia retut, i per cert gens a satisfacció dels visitats, molts dels quals acusats, justa o injustament, d'espies o encubridors de l'enemic, es veien obligats a canviar de domicili sense temps d'avisar a la conductora.

Amb tot, Haydn estava completament tranquil, perquè tenia la consciència neta de tota culpa i la seva professió el posava a cobert de tota sospita; car la veritat és que no hi ha res més inofensiu que un compositor

sempre i quan no faci música modernista.

Els soldats no varen haver de buscar gaire al mestre perquè aquest va sortir-los a rebre al brançal de la porta, preguntant a l'oficial que manava el destacament, què se li oferia.

—Busquem la casa del compositor Haydn—va contestar el militar.

—I bé, senyor—va afegir l'artista—què us ha fet el pobre músic? Què li voleu?

—Veniem a oferir-li una guàrdia d'honor; el domicili d'aquest home cèlebre deu ésser respectat; les lleis de la guerra protegeixen tan gran geni i honorant-lo és com el soldat francès ennoblirà la seva conquesta.

El pobre mestre prou es resistia a que li convertissin la casa en un quartel; però no hi va valer res, perquè en aquesta qüestió, hi anava el bon nom de la França. La guàrdia, doncs, va restar tot seguit establerta a la porta de casa el mestre Haydn i cada dia quan l'anaven a rellevar, una de les

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO

- 24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS I TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES

457. Inst. elect. i aigua i gas.—RAFAEL SALA.
614. Pelleteria.—"LE RENARD".

CARRER CLARIS

102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS

72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER

65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escollides

CARRER COMTE ASALTO

15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEP MACIÀ.

CARRER BOTERS

4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL

1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI

13. 2.º. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU

3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÈ.

CARRER BALMES

126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA

15. Pelleteria "La Siberia".—J. TICÓ.
20. Perruqueria.—J. MAYMO.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA

- 36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA

- 2 i r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ

66. Palla i Alfals JOSEP CATALA.

CARRER PORTAFERRISSA

22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLÀ.

CARRER ATRIBAU

- 29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA

18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÁBAT.

CARRER JOVELLANOS

4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. PICAZO

RONDA SANT ANTONI

60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN

140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARÓS.
193. Lamp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL

460. "Radio Iris".—J. B. MODELELL.

Establiments
MARAGALL
Passeig de Gràcia, 95
BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNI DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

APARELLS I ACCESSORIS PER A LA

RADIO TELEFONIA

DE LES MILLORS MARQUES

Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47

BARCELONA

DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP CLAVELL

Solingen-París-Barcelona

(Casa fundada per R. ROCA)

JOSEP ROCA

Navaltes i Màquines d'afaitar

assegurades

Ganiveteria - Tancador

Taller d'esmolat tota mena d'eines

PLAÇA DEL PI, n.º 3

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

F. CARRERAS CANDI

NARRACIONS MONTSERRATINES

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo
senyal del Cap de Mort - Lo Ca-
vall Bernat. - Lo Vall-Mal - Lo
drama de Sant Miquel - Lo fals
ermità de Montserrat - Lo ban-
doler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPREMTA ALTÉS

Angels, 22 i 24

Preu: 2 pessetes

Oficina de còpies CASA RENÉ

Reproduccions - Treballs en català - Rapidesa, bon costum i economia

CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES :: OMBRES LES

VANOS

BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISA, 10

BARCELONA

Dolços, dolços, dolços fins
per llepar-vos-hi els deu dits.
La casa més llaminera
la Casa Esteve Riera.

ESTEVE RIERA Confiter i Pastisser

Pa de luxe

RAMBLA DE CANALETES 91 II.

TELÈFON A 2766.

CARRER DE MALLORCA 307 i 309:

TELÈFON - G. 2.

BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES

el clàssic de l'humor

demanu-lo

a totes les llibreries

2 PESSETES

IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

TELÈFON A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demanu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)